

Glossa publicada en el Full Diocesà de Vic el dia 1 d'agost del 2010

La moralitat dels actes humans | Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia 1 d'agost l'Església celebra sant Alfons Maria de Ligouri (1696-1787). El seu seguiment de Jesús el va portar des de la professió d'advocat a la vocació de sacerdot, essent un model d'evangelitzador incansable amb la paraula i els escrits. Fou fundador de la congregació missionera del Santíssim Redemptor i ordenat bisbe. La seva producció teològica fou gran i de gran contingut espiritual, pastoral i moral. L'Església el reconeix com a doctor seu i el considera patró i model dels confessors i dels moralistes.

En ocasió de la seva memòria vull reflexionar amb vosaltres sobre la moralitat dels actes humans, que té com a fonament la llibertat de l'home que el fa responsable dels seus actes, els quals poden ser qualificats de bons o de dolents.

Certament que el relativisme i l'escepticisme dominant en la mentalitat actual no deixen veure clara aquesta qualificació i deixen l'home en mans de les circumstàncies tant exteriors com interiors al mateix home; sense adonar-se de la negació de la llibertat, de la qual, al mateix temps, tant es vanta el nostre món. Però cal afirmar clarament que el cor de tota persona té la llum de l'enteniment mitjançant la qual distingeix el bé i el mal. Això és el que anomenem «lleï natural», que en la consciència de l'home fa els judicis pràctics relatius al bé i al mal, i, al mateix temps, són guia del nostre actuar lliure i responsable.

La veu de la consciència personal queda, al mateix temps, il·luminada i sanada de l'acció de la concupiscència del pecat per la Revelació de Déu, que manifesta la voluntat d'ell perquè l'home tingui vida. No són dues veus; és la veu del mateix Creador de la persona humana que parla al mateix cor de l'home amb la paraula revelada i interpretada en la comunió de l'Església, convidant-lo a la vida en llibertat per a viure en la veritat, l'amor i la bellesa.

L'acció de Déu en el cor de l'home xoca també amb el fals concepte d'autonomia de l'home, el qual hauria de desenvolupar-se únicament per ell mateix, sense imposicions per part dels altres. Ni Déu ni els altres no han d'interferir en la llibertat personal. Però aquesta concepció falsa de l'autonomia de l'home oblida que la persona humana solament esdevé ella mateixa gràcies a l'altre: és per al diàleg amb Déu i amb els altres que la persona humana ha estat creada. I com diu Benet XVI: «Solament l'encontre amb el "tu" i amb el "nosaltres", obre el "jo" a ell mateix» (Discurs a la CEI, 27-5-2010).

La moral del cristià té la característica pròpia de la vida en Crist. El *Catecisme de l'Església Catòlica* cita sant Lleó el Gran en l'inici de la tercera part sobre la moral del cristià: «Adona't, oh cristià, de la teva dignitat; fet partícip de la naturalesa divina, no vulguis retornar, per una vida degenerada, a la vilesa d'abans. No oblidis el cap ni el cos dels quals ets membre. Recorda't que t'han tret de la potestat de les tenebres i que has estat traslladat al Regne i a la llum de Déu.»